

РЕШЕНИЕ № 204

гр.Перник, 22 декември 2009 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд Перник, първи касационен състав, в публично заседание на шестнадесети декември две хиляди и девета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Светлана Димитрова
Емилия Иванова

При участието на секретаря Т.М. и в присъствието на прокурора Румяна Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Светлана Димитрова к.н.а.х.д. № 205 по описа на съда за 2009 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

С Решение № 552 от 22 октомври 2009 г. по н.а.х.д. № 578/2009 г. шест наказателен състав на Пернишкия районен съд е потвърдил Наказателно постановление № 383/18.03.2009 г., издадено от началника на сектор „Пътна полиция"- ОД на МВР - Перник, с което на Б.И.Х. - ЕГН: *****, ***№ 87, на основание чл.182,ал.2,т.4 от ЗДвП са наложени административни наказания „глоба" в размер на 100 лева и „лишаване от право да управлява МПС" за срок от един месец за извършено нарушение на чл.21,ал.2 от ЗДвП.

Недоволен от така постановеното решение Б.И.Х. е подал касационна жалба, с която моли съда да отмени решението на районния съд, като бъде отменено и наказателното постановление.В жалбата се поддържа, че обжалваното решение е незаконосъобразно, тъй като в нарушени е на чл,57,т.5 ЗАНН в наказателното постановление не е отразен точния час и мястото на извършване на нарушението, както и че липсват доказателства за авторството на нарушението.

Ответната страна не взема становище.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник заявява становище,че касационната жалба е неоснователна и решението на Пернишкия районен съд следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Административен съд Перник, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в срока по чл.211, ал. 1 от АПК от надлежна страна.

В касационното производство страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

От събраните по делото доказателства се установява по безспорен начин, че на посочените в акта дата и час касаторът е извършил визираното нарушение на правилата за движение по пътищата. За да направи този извод, първоинстанционният съд е имал предвид разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, съобразно която констатациите в акта за установяване на административното нарушение се считат за верни до доказване на противното. С оглед на изложеното и като се има предвид, че жалбоподателят не е представил никакви доказателства, оборващи доказателствената сила на съставения акт и установяващи различна фактическа обстановка от описаната, правилно съдът е приел, че нарушението е безспорно установено, поради което и правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност.

Решението на районния съд - Перник е валидно, постановено е от законен състав в рамките на правораздавателната власт. Решението е допустимо, постановено е при надлежно упражняване на правото на жалба срещу наказателно постановление № 383/18.03.2009 г., издадено от началник на сектор Пътна полиция към ОД на МВР - Перник. С акт № 383 от 26.02.2009г. е установено, че на 23.02.2009 г., около 14,28 ч., по път 1-6, ПВ Църква, срещу спирка Даскалово, с посока гр.София - гр.Радомир, жалбоподателят е управлявал лек автомобил "Хонда Сивик", с рег. № РК 54 91 АТ, като се е движел със скорост 100 км/ч, при ограничение на скоростта 60 км./ч. въведено с пътен знак В-26. Административното нарушение е установено чрез допустимо от закона-чл.165,ал.2,т.6 ЗДвП- техническо средство - мобилна видео-радарна система КАО МРН-ВЕС III № 00014. АУАН е съставен три дни след извършване на нарушението, поради необходимостта от технологично време, за да се обработи материала от видео-радарната система и се установи кой е нарушителя.Приетата от районния съд фактическа обстановка се подкрепя и от показанията на свид. Сергей Алексов. Актът е издаден от надлежен орган, подписан е съгласно изискванията на закона, дадена е възможност за възражения на нарушителя. Същият акт съдържа реквизитите, посочени в чл. 42 от ЗАНН.

Наказателното постановление е издадено в срок от надлежен орган при условията на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН. Извършеното от страна на нарушителя по съществото си представлява нарушение по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.Същото, на основание чл. 182, ал. 2, т. 4 от ЗДвП, се наказва с глоба в размер на 100 лева, както и лишаване от правоуправление на МПС за срок от един месец. В разпоредбата на чл. 182, ал. 2, т.4 от ЗДвП законодателят е фиксирал конкретни наказания, като е лишил административно-наказващия орган от възможността да конкретизира и индивидуализира наказанието.

Неоснователно е оплакването на касатора , че в НП липсват данни за времето и мястото на извършване на нарушението Часът и мястото на извършването на нарушението са подробно описани в АУАН, които данни за времето и мястото на извършване на нарушението са възпроизведени дословно в НП и в решението на районния съд.

Неоснователно е и оплакването на касатора за нарушение на чл.165,ал.2,т.6 от ЗДвП тъй като мястото, където била поставена техническа система за наблюдение и заснемане на нарушителите, не била обозначена със съответни пътни знаци.Обосновано въззивният съд е приел,че по своята същност знаци от този тип са указателни табели и липсата им не освобождава водачите на моторни превозни средства от задължението им да спазват указанията на

пътните знаци, въвеждащи забрана, в която група е и пътен знак В-26, с който е въведено ограничението на скоростта до 60 км/ч.

Доводите на касатора за липса на данни за авторството на нарушението са също неоснователни. Съгласно чл. 188 ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторното превозно средство отговаря за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил МПС. След като касаторът не е ангажирал доказателства за предоставянето на лекия автомобил на друго лице, законът посочва, че той е извършителя на нарушението.

С оглед гореизложената фактическа обстановка, настоящият състав на АС - Перник намира, че въззивният съд при наличните доказателства правилно е установил, че при издаване, както на АУАН, така и на НП, не са допуснати нарушения, водещи до отмяна на постановлението.

Предвид изложеното, касационната инстанция намира първоинстанционното решение за постановено при напълно изяснена фактическа обстановка, като относимите факти са възприети въз основа на допустими доказателствени средства, събрани по изискуемия процесуален ред. Фактическите изводи са направени след съвкупна преценка и анализ на събраните по делото доказателства. Ето защо, касационният съд счита изводите на районния съд, че жалбоподателят е осъществил състава на вмененото му административно нарушение, за правилни и обосновани, като непротиворечащи на събраните доказателства и приложимия закон. Както наказателното постановление, така и решението на съда, са постановени изцяло в необходимата форма и реквизити. Нарушението и правната му квалификация са правилно установени. Касационните оплаквания не намират опора в доказателствата по делото и са неоснователни.

Районният съд е постановил валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон решение, което следва да бъде оставено в сила..

Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изпр. 2 от ЗАНН, Административен съд - Перник.

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 552 от 22.10.2009 г., постановено по н.а.х.д. № 578 по описа на Пернишкия районен съд за 2009 год.

Решението е окончателно и не подлеж на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ : /п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/